

Četrdeseti hadis: Vrijednost posljednja dva ajeta sure El-Bekare

Prenosi se od Ebu Mes'uda El-Bedrija, radijallahu anhu, da je rekao: „**Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: „Dva ajeta s kraja sure El-Bekare, ko ih prouči u noći biće mu dovoljna.** (Muttefekun alejhi).

Pojašnjenje:

Značenje '**biće mu dovoljna**' je da će ga čuvati od zla i bilo čega lošeg.

Ovo poglavlje tretira vrijednosti posljednja dva ajeta sure El-Bekare, a to je Govor Uzvišenog: „**Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegovog.**“ do kraja sure. Ovi ajeti sadrže osnove vjerovanja u Allaha, vrhunac prepuštanja, prihvatanja i pokoravanja Allahovim naredbama, poslušnost i pokornost Allahu, iskrenu dovu za dobra dunjaluka i ahireta.

Imam Muslim bilježi hadis u vezi povoda objave ova dva ajeta, od Ebu Hurejre radijallahu anhu da je rekao: „Kad je Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem objavljeno: „Allahovo je sve što je na nebesima i što je na Zemlji! Pokazivali vi ono što je u dušama vašim ili to krili, Allah će vas za to pitati; oprostiće onome kome On hoće, a kaznit će onoga koga On hoće – Allah je kadar sve“, ashabima je bilo teško. Stoga dođoše Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, sjedoše na koljena i rekoše: „Dakle, Božiji Poslanice, dužni smo raditi djela koja smo u stanju obaviti, kao što su: namaz, post, džihad, udjeljivanje sadake. Sada ti je objavljen ovaj ajet po kojem nismo u stanju raditi.“ A Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: “Hoćete li reći kao što su prije vas govorili sljedbenici dvije knjige (jevreji i kršćani): “Čuli smo i ne pokoravamo se?” Ne, nego recite: “Čujemo i pokoravamo se; oprostite nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti.”

Oni rekoše: “Čujemo i pokoravamo se; oprostite nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti.” Pošto su ashabi neumorno ponavljali ovaj ajet, Uzvišeni Allah, je objavio: “Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegovog, i vjernici – svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: ‘Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.’ I oni govore: ‘Čujemo i pokoravamo se; oprostite nam, Gospodaru naš; tebi ćemo se vratiti.’” (El-Bekara, 285).

Pošto su to uradili, Allah ga je derogirao objavivši sljedeći ajet: “Allah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih: u njegovu korist je dobro koje učini, a na njegovu štetu zlo koje uradi. Gospodaru naš, ne kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo!” (El-Bekara, 286).

“Uradio sam to”, reče.

“Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas!”

“Da”, reče.

“Gospodaru naš, ne stavljaš nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti”

“Da”, reče.

“Pobriši grijeh naše i oprosti nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar naš pa nam pomoz protiv naroda koji ne vjeruje!”

“Da”, reče.”

Također, kod Muslima se bilježi od Ibn Abbasa radijallahu anhumu da je Uzvišeni rekao: **“Već sam to učinio.”**